

קצת עצוב לראות שחברי הכנסת, נציגי מפלגות שונות ומשונות, נחלצים להגנה על חופש העיתונות יותר מן העיתונאים עצמם. העיתונות היומית כולה הוסיפה לשתוק ב־שבוע האחרון, כמו שפן מהופנט המסתכל בנחש העומד לבלעו — בשעה ששורה נוספת של ח"כים חשפה את פרצוף חוק־לשון הרע בנאומים נוקבים ומרתקים.

פעם בפעם חזר הוויכוח לאותו סעיף, ה־הופך את הצעת חוק־לשון־הרע כמעט בגלוי לחוק כריתת לשון העולם הזה. למשל, ה־הקטע הבא בנאומו המצויין של עורך־הדין הליברלי מהיפה:

צבי צימרמן (ליברלי): אינני מוצא הצדקה להפלייה בין עתון יומי ועתון אחר, בקשר להקלת האחריות על המדפיס. יש פה תלונה מפורשת של עתונים שאינם עתונים יומיים, ובמיוחד עתון אחד, המצטיין ב־ביקורת חריפה נגד הממשלה.

מושמעת הטענה בציבור, ויש רינון מצד העתון ורבים מקוראיו, שסעיף זה מכוון ל־שבועון הזה, כדי לצמצם את אפשרות ה־ביקורת שלו...

אליהו מרידור (חרות): אתה מתכוון למאזניים?

צבי צימרמן: אני מתכוון למאזניים, בין השאר. זה יכול להתייחס לעתון כמו בסרס, האומה, וגם העולם הזה, ושבועונים אחרים כמו דבר השבוע, ופנים אל פנים.

גם חברי הכנסת נחום ניר, איש הקוא־ליציה, שהתייחס אל הצעת־החוק בסלחנות מופרזת מאוד, לא יכול היה להתעלם מנקודה זו:

נחום ניר (את־דורת־העבודה): ... מה הכוונה? ... מה ה־תבדל (אם עתון מו־פיעי) כל יום, כל שבוע, כל חודש, או כל שלושה חודשים? ... אני חושב שאם מוציאים מכאן את העתון היומי, צרי־כיס להוציא גם את העתון הפריודי, את העתון התקופתי.

צימרמן

נאום־הסיכום של שר־המשפטים רק חיזק את ההנחה כי כחנת החוק היא לעתון מסו־יים מאוד. כך, בהגיבו על דבריו התוהים כאיזמל של ח"כ מפ"ם יוסף קושניר, גם הוא עורך־דין חיפאי:

דוב יוסף: אני חושב — לא כל־כך נעים להגיד זאת — כפי ששמעתי את דברי חברי הכנסת קושניר, שהוא מעוניין בדבר אחד: שעתון מסויים יוכל לכתוב כל מה ש־הוא רוצה באופן חופשי. אני סבור שבוה הכנסת לא צריכה להיות מעוניינת.

כאשר השתל שר־המשפטים להסביר את ההפלייה הברורה והחוחכת בין יומון ל־שבועון, הסתבך עוד יותר, אפילו מבחינה סיגנונית ודיקדוקית:

דוב יוסף: אבל כאשר עורכי העתונים (היומיים) באו וטענו כלפי שזה דבר קשה מאוד שאנו מטילים (אחריות פלילית ואזר־חית) על המדפיס, לפעמים מדפיס של עתון יומי הוא לא בעל העתון אלא בעד־דפוס שמדפיס בשביל העתון, אין לו עניין במה שכתוב שם, הוא לא אחראי בעד מה שנכ־תב, הוא יצטרך לקחת עורכים שיקראו ב־משך כל הלילה את מה שמופיע בכל עתון כדי שהוא יהיה חופשי מאחריות. עורכי ה־עתונים (היומיים) אמרו לי: הלא אתם יוד־עים שמוציאים לאור את העתונים היומיים, אתם יודעים שמו־ל... הוא בעל יכולת חומרית, ויש לכם נגד מי ללכת, ומי ש־ייפגע יהיה לו למי לפנות.

ניראו לי הדברים... ואמרתי: טוב, ניר־אה לי כמוצדק שנשחרר את המדפיסים של העתונות היומית. אין הדבר כך לגבי שב־ועון או חוברת המופיעה באופן חד־פעמי, או פעמיים או שלוש פעמים. כאן אני לא יכול להבדיל בחוק בין שבועון זה או שבועון אחר, או בהוצאה של חוברת זאת או אחרת, אני צריך לקבוע כלל: מה יהיה במיקרה של אדם שיש לו עניין בהשמצת אנשים שונים בציבור, הוא יפרסם מדי פעם איזו חוברת...

גידימה לי שחוסר־ההיגיון המשועשע של קטע זה מדבר בשביל עצמו. כל מה שהשר אמר על העתון היומי — חל בדיוק באותה מידה על העתון השבועי. העולם הזה גרפס במהירות גדולה יותר מאשר העתון היומי ששמו המודיע. כתובתו ידועה, וכשרו ה־כספי לשלם פיצויים גדול יותר. אין למד־

צעד נוסף של

כונן ררה

לקידום הביטוח בארץ!

ביטוח חיים

עד לסכום של

20,000 ל"י

בלי הבדקה רפואית!

מבצע חדש של

כונן ררה

החוסן לך זמן והוצאות פרטים: במושרדי

כונן ררה

שד' רוטשילד 37, תל־אביב וכו' בסניפים. בסוכנויות ואצל סוכני החברה

מנורה חברה לאחריות ולביטוח משנה בע"מ

"אמנת"

— להקנית השכלה ודעת —

בגרות ומוקדמות

בחוגים ובכתות ערב ובוקר

לנו פתרון שונה אך משכנע אל תחליט סופית טרם שוחחת עמנו

שיטת יא"ר מבטיחה ענין והצלחה

ערב ערב, 17.00—20.00 תל־אביב, רח' בלפור 29 (מול "בית הבריאות" ע"ש שטראוס)

דו. א. רובין Ps.D., Ms.D.
ביאוקוסמטיקאי

מומחה לבעיות שיער ולבעיות קוסמטיות

תל־אביב, רח' פינסקר 2

חליפות הדיון
כיצרה מיוחדת

תנאים

ת"א שד' מסדיק 19
62, 19, 13, 12 או־1616